

ver forøget til 64 Kr. pr. Stk., og det finder vi ikke Anledning til at gaa med til, netop fordi denne Afgift har en ganske særegen Karakter, som vi ønsker at komme bort fra snarest muligt. Vi ønsker, at Handelen med vort Kvæg snarest maa kunne komme ind under de gamle frie Forhold, og dermed hænger ogsaa sammen, at det Udførselsforbud, som vi har for Kvæg, maa bortfalde. Den Monopolhandels-Spændetrøje, vi har maattet finde os i at være i under Krigen, maa vi ud af nu, da Krigen er forbi. Det er en nødvendig Betingelse for, at det danske Landbrug kan komme til at udvikle sig frit og producere i Samfundets og hele Landets Interesse.

Jeg skal derfor tillade mig at opfordre det høje Ting til at stemme imod Flertallets Ændringsforslag, men for Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 3.

N. Frederiksen: Jeg har forlangt Ordet for i Anledning af det af Flertallet stillede Ændringsforslag at give enkelte Oplysninger, som jeg ikke har haft Lejlighed til at give før, til nogen Belysning af, hvilken Virkning Ændringsforslaget vil have. Der er nemlig indgaaet Meddelelse om, at Finland har opsagt sin Kontrakt om Køb af Kreaturer her fra Landet, fordi Priserne var saa høje, at man mente ikke vedblivende at kunne være tjent med at give den Eksportpris, Aftalerne hjemler. Det betyder, at man i de Lande, hvortil der eksporteres, begynder at mene, at den Pris, som Eksportaftalerne hjemler, er vel høj. Dernæst har vi ogsaa faaet den Meddelelse fra vor tilsynsførende paa Markederne, at Tilførslerne til disse sandsynligvis vil tage nogen Fart i den kommende Tid, og derved vil Eksporten blive noget større, end den har været i de sidste Uger, ikke mindst hvis Flæskforsyningen bliver noget bedre. Naar Forholdet ligger saaledes, at det Tilskud, der er givet ved Kødordningen, har bevirket en meget betydelig Stigning i Prisen paa Hjemmemarkedets Kreaturer og har givet Landbruget og Producenterne en meget betydelig Merpris, udover hvad de vilde have kunnet faa uden dette Tilskud, og da de finansielle Forhold er saaledes, som det er bekendt, at de er, forekommer det Flertallet at være berettiget, at man i de Uger, i hvilke Kødloven endnu skal virke, ved at forhøje Eksportafgiften med de foreslaaede 6 Øre pr. kg gav Statskassen et noget større Vederlæg for de store Udgifter paa ca. 33 Mill. Kr., som den har

haft ved Kødordningen. Man kan vistnok regne med, at vi i de 6 Uger, i hvilke Kødloven foreslaas at skulle virke, vil faa en Eksport paa ca. 2 000 Kreaturer pr. Uge. Hvis dette sker, vil Ændringsforslaget betyde en Merindtægt for Statskassen af $1\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Dette vederlægger i nogen Maade de store Tilskud, man paa dette Omraade har givet til Opkøb af Kreaturer eller til Nedsættelse af Kødprisen, hvilket Udtryk man nu ønsker at anvende.

Til Trods for, at der gives Tilskud til Nedsættelse af Kødprisen, er Priserne paa Kreaturer for Tiden faldende, og ved at forøge Eksportafgiften med de 6 Øre vil man sandsynligvis kunne naa til, at Kødmaximalprisen kan holdes, saaledes at Erhvervets Udøvere kan faa en rimelig Avance ved Omsætningen og ikke behøver at lide Tab. Jeg tror ikke, man behøver at regne med, at Tilførslerne bliver mindre af den Grund, at Landbrugerne skulde ville vente med at afsætte deres Kreaturer, indtil Kødloven er ophørt at virke, thi hvis Forholdene udvikler sig saaledes, at Befolkningens Forsyning med Flæsk efter den 1. April kan blive betydelig rigeligere, vil det ganske sikkert betyde et Prisfald paa Kreaturer til Slagtning efter 1. April.

Jeg ønsker saa til sidst kun at fremhæve, at naar det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Pinstrup) mener, at det af Flertallet stillede Ændringsforslag ikke vil betyde noget i Retning af at begrænse Prisstigningen, er dette neppe rigtigt, og det stemmer heller ikke med Anskuelsen, som tidligere er fremsat af det ærede Medlem om dette Forhold. En Forhøjelse af Eksportafgiften vil selvfølgelig i nogen Maade faa Indflydelse paa den Pris, der kan betales og vil blive betalt for Hjemmemarkedets Forsyning. Jeg vil anbefale Flertallets Ændringsforslag til Vedtagelse, fordi det er den lempeligste Maade, hvorpaa man kan imødegaa og rette paa de Vanskeligheder, som den nuværende Kødordning indeholder.

Raffnsøe: Ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag var vi alle enige om, at Loven om Befolkningens Forsyning med Oksekød havde virket nogenlunde heldigt baade for Producenter og Forbrugere, og vi var ogsaa enige om, at det var gaaet haardest udover Mellemandlerne eller Slagterne; det blev i alt Fald fra forskellige Sider gjort gældende, at det var dem, som havde Grund til